

All About Audio/Visual

สื่อออนไลน์สำหรับคนรักเครื่องเสียง และชอบฟังเพลง

≡ MAIN MENU

ALL REVIEW / REVIEW HI-FI

รีวิว Jeff Rowland รุ่น Capri S2-SC + Model 125

October 17, 2025 - by ธานี โหมดสง่า

Jeff Rowland หรือเต็มๆ คือ **Jeff Rowland Design Group** เป็นแบรนด์เครื่องเสียงไฮเอนด์ฯ ประเภทที่มีความเป็นตัวเองสูง ไม่ใช่แบรนด์ที่ทำตลาดเปรี้ยงปร้าง แทบจะเรียกได้ว่าสงบเงียบอยู่ในกลุ่มแคบๆ ของนักเล่นเครื่องเสียงที่ชื่นชอบความเป็น **JR** อย่างจริงจัง ทว่า เมื่อเจาะลึกลงมาที่ตัวผลิตภัณฑ์และแนวคิดเบื้องหลังการออกแบบ ผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่น กลับพบว่า พวกเขามีปรัชญาในการออกแบบที่แตกต่างจากแบรนด์ระดับไฮเอนด์อื่นๆ อย่างชัดเจน

เมื่อขยับขึ้นมาเป็นแบรนด์ที่วงการยอมรับกันว่าอยู่ในระดับ “ไฮเอนด์” หลายๆ แบรนด์จะใช้ปรัชญาในการออกแบบที่ “ซับซ้อน” มากขึ้นกว่าระดับมิดเอนด์ ซึ่งเป็นความซับซ้อนที่สามารถมองเห็นได้ด้วยสายตาในลักษณะของแผงวงจรที่ประกอบด้วยคอมโพเนนต์จำนวนมาก บ้างก็แยกแยะการทำงานของแต่ละภาคออกจากกัน ทำให้ตัวเครื่องต้องถูกขยายให้มีขนาดใหญ่โตมากขึ้น ซึ่งปรัชญาที่ใช้เป็นแนวทางการออกแบบของ **JR** กลับคิดต่างออกไป พวกเขาพยายามรักษา “ความบริสุทธิ์” ของสัญญาณอินพุตจากต้นทางเอาไว้ให้ได้มากที่สุดด้วยการทำให้มีความซับซ้อนน้อยที่สุดในขั้นตอนของการขยาย (*amplify*) แล้วมาให้ความสำคัญกับการป้องกันการรบกวนจากภายนอก อย่างเช่น คลื่นรบกวนประเภท **RFI** กับ **EMI** รวมถึงคลื่นพลังงานที่เกิดจากแรงสั่นสะเทือน (*vibration*) ด้วย

ด้วยปรัชญาที่ใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบวงจรการทำงานภายใน รวมถึงศิลปะที่ใช้ในการออกแบบรูปร่างภายนอก เหล่านี้ ส่งผลต่อรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ รวมถึงลักษณะของเสียงที่ออกมาเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแบรนด์ **JR** ซึ่งก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ของ **Jeff Rowland** เป็นที่ต้องการของนักเล่นเครื่องเสียงในระดับเดียวกับรถยนต์หรูที่ผลิตแต่น้อย

ผู้มาก่อนกาล..

Jeff Rowland กับแอมป์ class-D

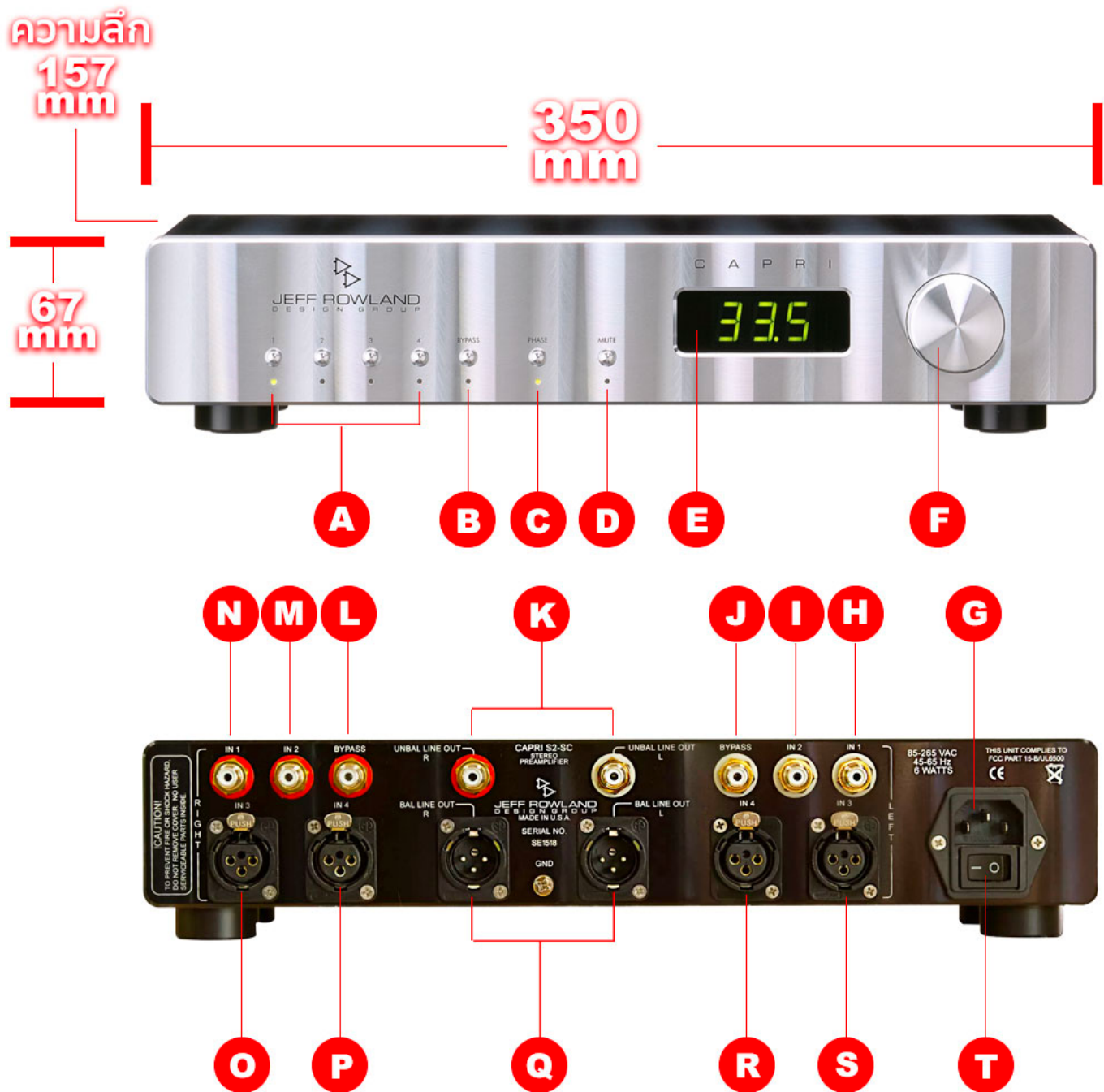
เมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว **Jeff Rowland** เป็นผู้ผลิตแอมป์ลิฟายระดับไฮเอนด์ที่กระโดดเข้าสู่สนาม **class-D** เป็นแบรนด์แรกๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่แอมป์ **class-D** ยังไม่ได้รับความนิยมมากเหมือนปัจจุบัน ซึ่งถือว่าเป็นความกล้าที่ท้าทายตลาดเครื่องเสียงไฮเอนด์ในยุคนั้นเป็นอย่างมาก เพราะในขณะนั้น แก์สปีเกอร์เซ็นต์ของนักเล่นระดับไฮเอนด์ยังคงยึดมั่นอยู่กับวงจรขยาย **class-A** กับ **class-AB** กับตัวถังขนาดใหญ่ แม้ว่าบางคนจะเริ่มรู้สึกจับสังเกตุกับลักษณะเสียงที่เนียนสะอาดของแอมป์ **class-D** ที่ **JR** ทำออกมาได้ก็ตาม แต่กระแสเดิมนั้นยังคงแข็งแรง จึงถือว่าเป็นช่วงยากลำบากสำหรับ **Jeff Rowland** ในฐานะที่เป็นหัวหอกในการเปลี่ยนผ่าน

Capri S2-SC + Model 125

บทพิสูจน์ปรัชญาในการออกแบบของ Jeff Rowland

จากที่กล่าวมาข้างต้นว่า ปรัชญาในการออกแบบของ **Jeff Rowland** ก็คือ พยายามรักษาความบริสุทธิ์ของสัญญาณต้นทางเอาไว้ให้ได้มากที่สุด นำมาซึ่งแนวทางการออกแบบที่เรียกว่า “**Less is More**” คือเมื่อวงจรไม่ซับซ้อน ทางเดินสัญญาณก็จะส่งผลกระทบต่อเนื้อถึงตัวเครื่องที่สามารถทำให้ย่อเล็กลงได้มาก ซึ่งปร๊อแอมป์รุ่น **Capri S2-SC** กับเพาเวอร์แอมป์รุ่น **Model 125** ที่ผมเลือกมาทดสอบครั้งนี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของขนาดตัวถังที่ “ตั้งใจ” ออกแบบให้มีความกระทัดรัดอย่างที่ว่า

ปร๊อแอมป์ Capri S2-SC

A = ปุ่มกดเลือกอินพุตแบบ **unbalanced**

B = ปุ่มกดเลือก **BYPASS MODE**

C = ปุ่มกดเลือก **PHASE**

D = ปุ่มกดหยุดเสียงชั่วคราว (**MUTE**)

E = จอแสดงผล

F = ปุ่มควบคุมระดับวอลุ่ม

G = เต้ารับปลั๊กไฟของสายเอซี

H / N = ขั้วต่ออินพุตแบบ **unbalanced IN 1** ข้างซ้าย / ข้างขวา

I / M = ขั้วต่ออินพุตแบบ **unbalanced IN 2** ข้างซ้าย / ข้างขวา

J / L = ขั้วต่ออินพุต **BYPASS** ข้างซ้าย / ข้างขวา

K = ขั้วต่อเอาต์พุตหลัก (**main output**) แบบ **unbalanced** ผ่านขั้วต่อ **RCA**

O / S = ขั้วต่ออินพุตแบบ **balanced IN 3** ข้างขวา / ข้างซ้าย

P / R = ขั้วต่ออินพุตแบบ **balanced IN 4** ข้างขวา / ข้างซ้าย

Q = ขั้วต่อเอาต์พุตหลัก (**main output**) แบบ **balanced** ผ่านขั้วต่อ **XLR**

T = สวิตช์หลักสำหรับเปิด / ปิดไฟเข้าเครื่อง

ปรีแอมป์ *Capri C2-SC* เป็นปรีแอมป์แบบเพียวอะนาล็อก มีช่องอินพุตมาให้ใช้งานทั้งหมด **5 ช่อง** แยกเป็นช่องอินพุตสำหรับสัญญาณอะนาล็อกแบบ **unbalanced** จำนวน **3 ช่อง** ผ่านขั้วต่อ **RCA** คือ **IN 1 (H/N)**, **IN 2 (I/M)**, **BYPASS (J/L)** โดยกำหนดเป็นปุ่มกดเลือกอินพุตบนหน้าปัด จำนวน **3 ปุ่ม** พร้อมไฟแสดงสถานะที่อยู่ใต้ปุ่มทุกปุ่ม ซึ่งไฟที่อยู่ใต้ปุ่มอินพุตที่ถูกกดเลือกจะสว่างเป็นสีเขียว แต่ละปุ่มไม่มีข้ออุปกรณ์กำกับไว้ มีแต่ตัวเลข **IN 1**, **IN 2** และ **BYPASS** ซึ่ง **BYPASS** เป็นอินพุตที่ออกแบบมาให้ใช้ในกรณีที่นำ *Capri S2-SC* ไปใช้งานในชุดโฮมเธียเตอร์ร่วมกับปรีโปรเซสเซอร์ ซึ่งวงจรภายในตัว *Capri S2-SC* จะไม่ทำอะไรกับสัญญาณที่เข้ามาทางช่องอินพุตนี้ แค่ปล่อยผ่านออกไปทางเอาต์พุตเฉยๆ แบบ **full level** คือเข้ามาแรงแค่ไหนก็ปล่อยออกไปแรงแค่นั้นโดยไม่ผ่านการควบคุมของวอลลุ่มด้วย (***** ต้องระวัง – ห้ามเชื่อมต่ออุปกรณ์เพลเยอร์ใดๆ ที่เป็นแหล่งต้นทางเข้าที่อินพุตนี้**)

นอกจากอินพุตแบบอิมบาลานซ์แล้ว ปรีแอมป์ตัวนี้ยังให้ช่องอินพุตแบบบาลานซ์มาด้วย **2 ช่อง** กำกับด้วยตัวอักษร **IN 3 (O/S)** กับ **IN 4 (P/R)** ผ่านขั้วต่อ **XLR** (ขา 2 เป็นสัญญาณ +)

กรณีที่ใช้งานปรีแอมป์ตัวนี้กับเพลเยอร์ของแบรนด์ที่ใช้มาตรฐานของขั้วต่อ **XLR** แบบที่กำหนดให้ขา 3 เป็นสัญญาณซีกบวก (+) และ ขา 2 เป็นสัญญาณซีกลบ (–) อย่างเช่น เพลเยอร์ของแบรนด์ **Accuphase** คุณก็สามารถใช้ปุ่ม **PHASE (C)** สลับสัญญาณให้ได้เฟสตรงกันทั้งระบบได้ อันนี้สำคัญเพราะส่งผลกับคุณภาพเสียงโดยตรงผิดไม่ได้

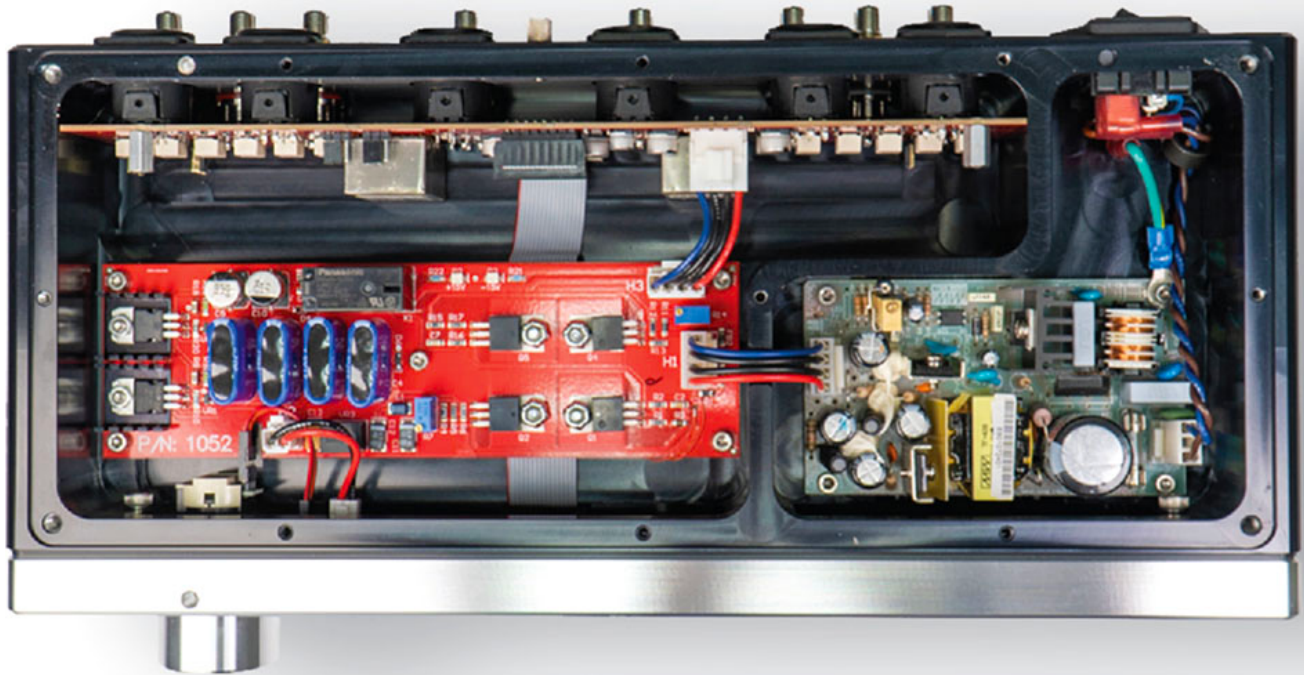
ปุ่มวอลลุ่มของ *Capri S2-SC* ถูกออกแบบให้ปรับระดับ เพิ่ม/ลด ความดังไว้ **2 ระดับ** ขึ้นอยู่กับความเร็วในการหมุนปุ่มวอลลุ่ม คือถ้าหมุนไปตามเข็มนาฬิกาช้าๆ ความดังจะเพิ่มขึ้นช้าๆ แต่ถ้าหมุนไปทางเดิมเร็วขึ้น ความดังก็จะเพิ่มเร็วขึ้น และถ้าคุณหมุนปุ่มวอลลุ่มไปทางซ้าย (ทวนเข็มนาฬิกา) ความดังจะลดลง ถ้าหมุนเร็วจะลดเร็ว—หมุนช้าลดช้า ซึ่งระดับความแตกต่างของความดังในการหมุนไปแต่ละชั้นจะอยู่ที่ **0.5dB** โดยเริ่มตั้งแต่เบาสุดคือ **0.0** ขึ้นไปจนถึง **99.5**

ในกล่องมีรีโมทไร้สายตัวเล็กๆ มาให้ใช้ควบคุมการทำงานของตัวปรีแอมป์ *Capri S2-SC* ด้วย ซึ่งคำสั่งที่ติดตั้งมาให้บนรีโมทตัวนั้นก็จะเป็นฟังก์ชันที่ใช้บ่อยๆ อย่างเช่น เพิ่ม/ลดวอลลุ่ม, ปรับหยุดเสียงชั่วคราว, เลือกอินพุต, ปรับเฟส, ปรับบาลานซ์ซ้าย-ขวา ซึ่งจะว่าไป มันก็ครบแล้วนะกับการใช้งานจริง..

สารพัดเทคนิคดีไซน์ในบอดี้ขนาดกระทัดรัด.!

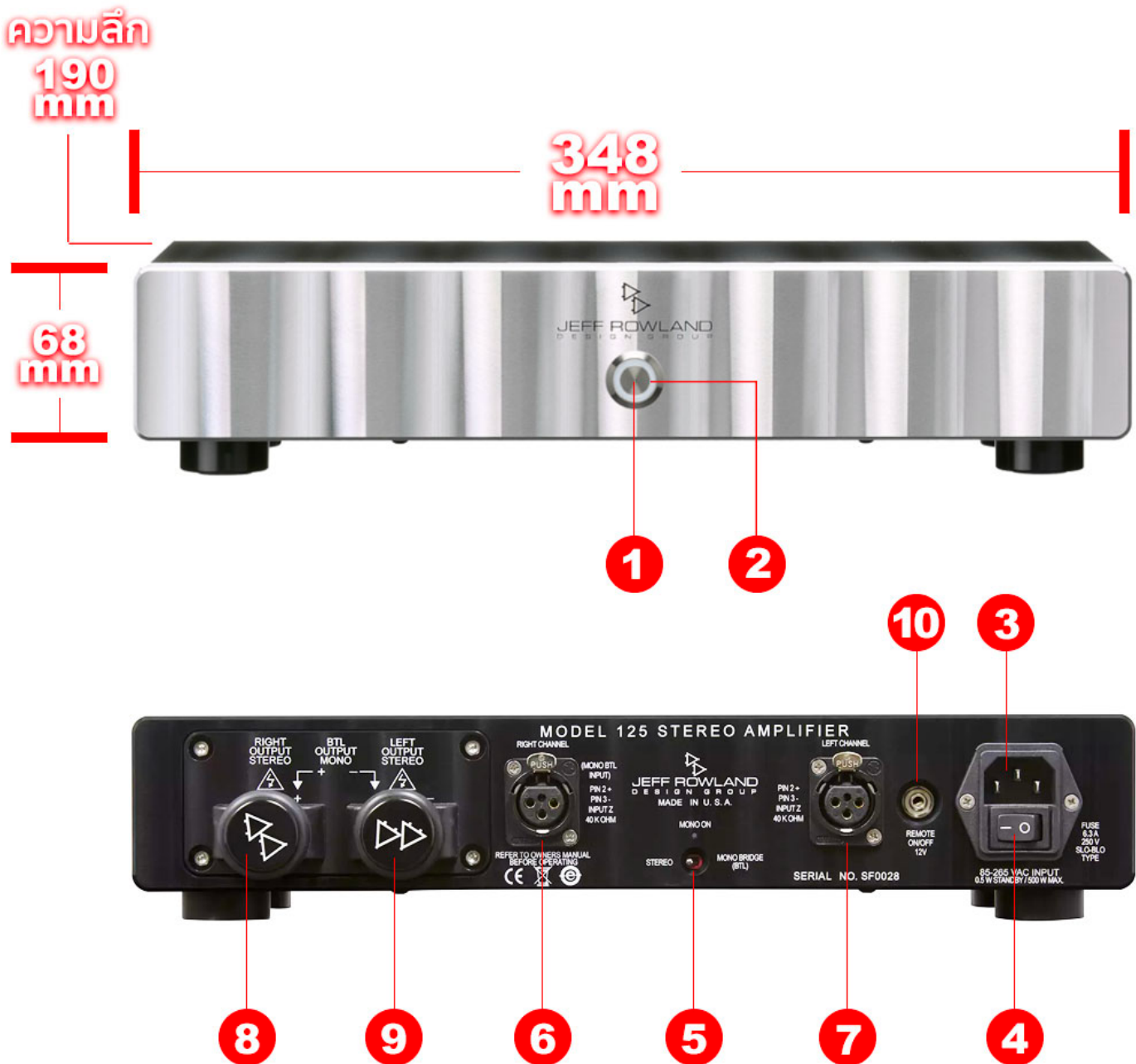
ตัวถังขนาดกระทัดรัดของ *Capri S2-SC* ทำด้วยอะลูมิเนียมหนาเบอร์ 6061-T6 เกรดอากาศยาน ขุดด้วย CNC ให้เป็นช่องว่างเพื่ออัดแผงวงจรทั้งหมดไว้ด้านใน ทำให้โครงสร้างตัวถังหลักของ *Capri S2-SC* มีส่วนประกอบแค่ 2 ชิ้น คือแผ่นปิดทางด้านล่างกับชิ้นบนที่เป็นอะลูมิเนียมขุดเท่านั้น

ภาคปริแอมป์ในตัว *Capri S2-SC* ทำงานในโหมดบาลานซ์ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงในขณะที่มีโอกาสเกิด **noise** ต่ำ โดยมีภาคเพาเวอร์ซัพพลายแบบ **switch-mode** ที่มีความเพี้ยนต่ำ จ่ายกระแสได้สูง (**high-current**) มีระบบเซ็นเซอร์และระบบจัดสรรพลังงานแบบออโต้ สามารถจ่ายกำลังให้กับการทำงานของภาคปริฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในวงจรเลือกใช้ตัวต้านทานแบบ **thin-film resistors** ที่มีนอยซ์ต่ำ ใช้แผงวงจรแบบแยก 4 ชั้น แยกกราวนด์-อิมพีแดนซ์ต่ำ และทำให้เส้นทางสัญญาณสั้น เป็นผลดีต่อความบริสุทธิ์ของสัญญาณ ใช้ทรานฟอเมอร์คัปปลิงทางอินพุตช่วยป้องกันปัญหากราวนด์ลูปและลดการรบกวนของคลื่น **RFI/EMI** จากภายนอก

เพาเวอร์แอมป์รุ่น *Model 125*

เพาเวอร์แอมป์รุ่นนี้ออกมานานแล้ว แต่ผมยังไม่เคยทำรีวิวก่อน วันนี้มีโอกาสได้เครื่องตัวอย่างมาทดลองฟัง 2 ตัว เข้าชุดพร้อมกับปริแอมป์รุ่น *Capri S2-SC* จึงเป็นจังหวะดีที่ได้ทดลองเล่นและลองฟังอย่างเต็มที่

1 = ปุ่มกดเปิด/ปิดเครื่อง

2 = ไฟแสดงสถานะเปิด/ปิดเครื่อง

3 = เต้ารับปลั๊กของสายไฟเอซี

4 = สวิตช์เปิด/ปิดไฟเข้าเครื่อง

5 = สวิตช์โยก เลือกโหมดการทำงานระหว่าง **Stereo Mode/Bridge Mode**

6 = ขั้วต่อสำหรับสัญญาณอินพุตแบบบาลานซ์ **XLR** ข้างขวา

7 = ขั้วต่อสำหรับสัญญาณอินพุตแบบบาลานซ์ **XLR** ข้างซ้าย

8 = ขั้วต่อสายลำโพงข้างขวา

9 = ขั้วต่อสายลำโพงข้างซ้าย

10 = ช่องเชื่อมต่อสัญญาณ **trigger** เพื่อควบคุมการเปิด/ปิดเครื่อง

ถ้าสังเกตที่อินพุตของ *Model 125* จะเห็นว่าไม่มีขั้วต่อบาลานซ์ **XLR** อย่างเดียว ไม่มีขั้วต่อ **RCA** ซึ่งเหตุผลที่ไม่มีขั้วต่อ **RCA** นั้นไม่ใช่เรื่องของการประหยัดต้นทุน แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการดีไซน์ภายในที่ผู้ออกแบบเลือกใช้การทำงานของวงจรในลักษณะที่เป็นบาลานซ์แท้ๆ ตลอดทั้งเส้นทางของสัญญาณตั้งแต่ต้นทางอินพุตไปจนถึงปลายทางที่เอาต์พุต ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะไม่เอาวงจรแปลง **Unbalance-to-Balance** เข้ามาใช้ ซึ่งการออกแบบการทำงานของวงจรภายในเป็นแบบ **balanced** ตลอดทั้งเส้นทางแบบนี้ส่งผลดีอย่างมากในแง่ของการลดปริมาณของสัญญาณรบกวน (**noise**) และความผิดเพี้ยน (**distortion**) อันพืงมีที่จะเกิดขึ้นภายในวงจรออกไปได้มากกว่าการออกแบบให้ทำงานด้วยวงจรซิงเกิ้ลเอนด์

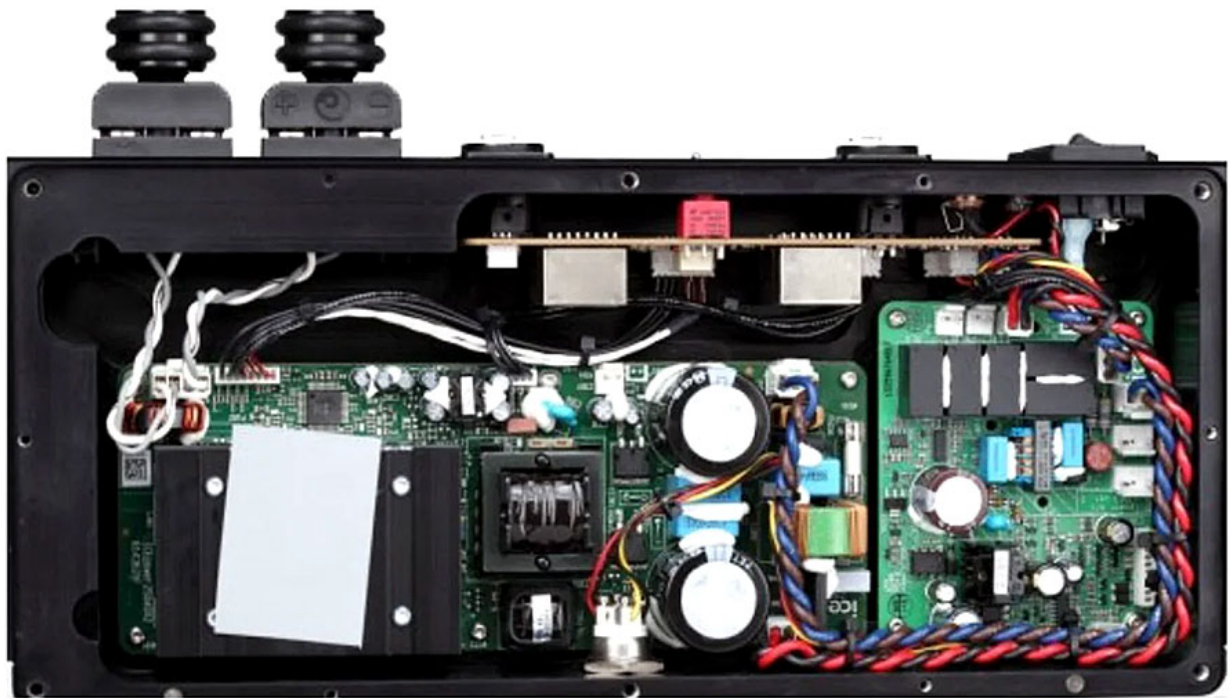
นอกจากนั้น เพื่อลดปัญหาการเกิดลูปภายในวงจร, ลดโอกาสของการเกิดการเหนี่ยวนำภายในวงจร และลดสัญญาณรบกวน พวกเขาเลือกใช้วิธีประกอบคอมโพเนนต์ลงบนแผงวงจรด้วยเทคนิค **surface-mount** คือใช้แขนกลฝังคอมโพเนนต์ลงบนแผงวงจรซึ่งควบคุมด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์จึงให้ความแม่นยำสูงกว่าใช้มือคนทำ อีกทั้งยังช่วยลดปริมาณการใช้ตะกั่วในการบัดกรีลงไปได้มาก ส่วนคอมโพเนนต์หลักๆ ที่ส่งผลต่อเสียงก็เน้นเลือกใช้แต่ของที่มีคุณภาพสูง อย่างเช่น ใช้อัตถ์ต้านทาน (*resistor*) ชนิด **thin-film** แบบที่มีความเพี้ยนต่ำและ **noise** ต่ำ เพียงแค่ **0.1%** ซึ่งถูกใช้ในส่วนที่เป็นวงจร **active** ที่มีโอกาสเกิดนอยซ์สูง

สายสัญญาณที่ใช้เชื่อมต่อภายในระหว่างจุดต่อจุด ทั้งทางด้านอินพุตและเอาต์พุต เป็นสายที่หุ้มด้วยฉนวน **teflon** ซึ่งเป็นประเภทของฉนวนที่มีอัตราสะสมพลังงานต่ำ คัปปีงตรงอินพุตด้วยทรานฟอเมอร์เพื่อป้องกันปัญหาการรบกวนลูป และป้องกัน **noise** ที่เกิดจากการรบกวนของคลื่น **RFI/EMI** และการคัปปีงด้วยหม้อแปลงแบบนี้ยังมีผลดีในการรักษา **overall gain** ของแอมพลิฟายให้เท่ากันอย่างสม่ำเสมอแม้ในขณะที่ใช้อะแดปเตอร์ **RCA-to-XLR** ด้วย (มีการเปลี่ยนแปลงของอิมพีแดนซ์)

class-D กับถาดจ่ายไฟแบบ Switch-Mode Power Supply

Jeff Rowland Design Group ได้เริ่มทำแอมป์ไฟที่ใช้ภาคขยาย class-D

ออกมาเป็นเจ้าแรกๆ ของกลุ่มผู้ผลิตแอมป์ไฟระดับไฮเอนด์ฯ คือถ้านับเวลาก็นานเกินสิบปีขึ้นไป ซึ่งคนที่เป้นแฟนตัวจริงของแบรนด์นี้ต่างก็ยอมรับว่า JR ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงเสียงของแอมป์ที่ใช้ภาคขยาย class-D ของพวกเขาให้มีคุณภาพโดยรวมออกมาไม่แพ้แอมป์ที่ใช้ภาคขยาย class อื่นๆ มานานแล้ว ซึ่งสาเหตุที่แอมป์ class-D ของ JR ไม่ดังเปรี้ยงปร้างออกมาตั้งแต่ตอนโน้นก็เพราะว่ายังเอาชนะทัศนคติเดิมๆ ของคนเล่นส่วนใหญ่ไม่ได้เท่านั้นเอง..

ปัจจุบัน นักเล่นฯ ส่วนใหญ่เริ่มยอมรับเสียงของแอมป์ที่ใช้ภาคขยาย class-D กันมากขึ้น หลายๆ คนที่ได้มีโอกาสทดลองฟังเสียงของแอมป์ class-D หลายๆ แปรพันธุ์ในปัจจุบัน ต่างก็ยอมรับว่า เสียงของแอมป์ที่ใช้ภาคขยาย class-D ในปัจจุบันมีคุณภาพโดยรวมที่สู้กับแอมป์ที่ใช้ภาคขยาย class-A และ class-AB ได้สบาย แถมแอมป์ class-D ยังให้คุณสมบัติของเสียงบางแง่ที่ทำได้ “ดีกว่า” แอมป์ class-A และแอมป์ class-AB ซะด้วยซ้ำไป!!!

เพาเวอร์แอมป์รุ่น *Model 125* ของ Jeff Rowland ก็ใช้วงจรขยาย class-D แต่ผู้ผลิตไม่ได้แจ้งว่าใช้โมดูลของค่ายไหน ส่วนภาคเพาเวอร์ซัพพลายก็เป็นแบบ switch-

mode ที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถจ่ายไฟได้นิ่งแม้อันในสภาวะที่ไฟเอซีเข้ามีความแปรปรวน

สามารถ “บริดจ์” ให้เป็น “โมโน” ได้

ตัวเลขกำลังขับของ *Model 125* ในคู่มือระบุไว้ที่ **125W** ต่อข้างที่โหลด **8 โอห์ม** และสามารถเบิ้ลได้ถึงสองเท่าคือ **250W** เมื่อโหลดลดลงไปอยู่ที่ **4 โอห์ม** ซึ่งเป็นกรณีที่ใช้งาน *Model 125* ในโหมด **stereo** แกดตัวเดียว แต่ถ้าลำโพงของคุณต้องการกำลังขับที่สูงขึ้น ทางผู้ผลิตแอมป์ตัวนี้เขาก็มีอัปชั่นไว้ให้คุณทำการปรับการทำงานของภาคขยายด้วยวิธีจับการทำงานของวงจรขยายในตัว *Model 125* ทั้งสองข้างให้ทำงานร่วมกันออกมาเป็นโมโนฯ ในลักษณะที่เรียกว่า **Bridge-Tied Load (BTL)** หรือ **Bridge Mono** ทำให้มีกำลังขับเพิ่มขึ้นเป็น **500W** ที่โหลด **8 โอห์ม** มากพอสำหรับขับลำโพงโหดๆ ได้สบาย

แม่ทขิ่ง

Specifications

Overall Gain	14 dB
Gain Range	99.5 dB, 199 Equal Increments
Frequency Response	10 Hz – 350 kHz, -3 dB
Phono Card (optional)	Adjustable for simple load and gain adjustments for MM, high-output MC and MC cartridges
Inputs	2 x Pair Balanced XLR, 1 x Pair Unbalanced (RCA) Unity Gain (Bypass), 2 x Pair Unbalanced RCA
Outputs	1 x Pair Balanced Line Level, 1 x Pair Unbalanced Line Level
Weight	9.5 lbs / 4.26 kg
Dimensions	2.6"(H) x 13.7" (W) x 6.2" (D) / 6.7 cm (H)x 35 cm (W) x 15.7 cm (D)

สเปคฯ ของปรีแอมป์ *Capri S2-SC*

Specifications

Output Power (Stereo)	125 watts @ 8 ohms / 250 watts @ 4 ohms
Output Power (Bridge-tied Load)	500 watts @ 8 ohms BTL
Frequency Response	5 Hz – 130 kHz, -3dB
Input Impedance	40k ohms
THD + Noise	< 0.008% @ 1kHz
Damping Factor	> 500, @ 1kHz
Overall Gain	26
Amplifier Weight	7.8 lbs. / 3.5 kg
Overall Amplifier Dimensions (h/w/d)	2.7" x 13.7" x 7.5" / 68mm x 348mm x 190mm

สเปคฯ ของเพาเวอร์แอมป์ *Model 125*

ดูจากสเปคฯ ของปรีแอมป์ *Capri S2-SC* จะเห็นว่ามีความถี่ไม่มาก โดยเฉพาะความถี่ทางด้านคุณสมบัติทางไฟฟ้า ที่น่าสนใจคือสเปคฯ **frequency response** หรือ ความถี่ตอบสนอง ซึ่งจะเห็นว่า ปรีแอมป์ของ **JR** ตัวนี้ให้แบนด์วิธที่เปิดกว้างมากเป็นพิเศษ คือตั้งแต่ **10Hz** ขึ้นไปจนถึง **350kHz (-3dB)** ซึ่งสิ่งที่เราคาดหวังได้จากปรีแอมป์ที่ตอบสนองความถี่ได้กว้างๆ ระดับนี้ก็คือ ลักษณะของเสียงที่เปิดโล่ง เป็นอิสระ

ส่วนความสามารถในการตอบสนองความถี่ของตัวเพาเวอร์แอมป์ ตามตัวเลขนั้นตอบสนองได้แคบกว่าตัวปรีแอมป์ คือตั้งแต่ **5Hz** ขึ้นไปจนถึง **130kHz (-3dB)** ซึ่งโดยหลักการแล้ว เพาเวอร์แอมป์ซึ่งเป็นปลายทางตอบสนองความถี่ “แคบกว่า” ปรีแอมป์ซึ่งเป็นต้นทางก็ถือว่าสมเหตุสมผล โดยเฉพาะทางด้านความถี่สูง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เรนจ์ความถี่ที่เพาเวอร์แอมป์ *Model 125* ตอบสนองได้ทั้งหมดก็ยัง “กว้างกว่า” ความสามารถที่มนุษย์รองรับได้คือ **20Hz – 20kHz** อยู่เยอะ!! (มนุษย์จริงๆ แล้วได้ยินความถี่แคบกว่า **20Hz – 20kHz** ซะอีก...!!)

ตัวเลขอื่นนอกจาก **frequency response** อาทิเช่น **gain** ทั้งของปรีฯ และเพาเวอร์ฯ, แด้มปีง์ แพลคเตอร์และ **THD + Noise** ของเพาเวอร์แอมป์ ก็ถือว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของแอมป์ระดับไฮเอนด์ฯ ทั่วไป

จับคู่ลำโพง

เพื่อทดสอบฟังเสียง

ช่วงที่ได้รับปรี+เพาเวอร์แอมป์ของ **Jeff Rowland** ชุดนี้มาทดสอบ ผมมีโอกาสดำลองใช้แอมป์คู่นี้ขับลำโพงทั้งหมด 4 คู่ ด้วยกัน นั่นคือ **Wharfedale** รุ่น *EVO 5.4* ([REVIEW](#)), **Audio Physic** รุ่น *Classic 8* ([REVIEW](#)), **Magnepan** รุ่น *MG1.7i* และ **Wilson Audio** รุ่น *Sabrina V* ซึ่งพบว่า *Capri S2-SC + Model 125* สามารถขับลำโพงเหล่านั้นออกมาได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจทั้งคู่ แต่ถ้าถามว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากลำโพงคูไหนที่แสดงให้เห็นถึง “สมรรถนะ” ของปรี+เพาเวอร์ฯ **Jeff Rowland** ชุดนี้

ออกมาได้ชัดเจนมากที่สุด.? คำตอบมีอยู่ 2 คู่ที่ผมประทับใจกับผลลัพธ์มากเป็นพิเศษ
นั่นคือตอนขับลำโพง **Magnepan 'MG1.7i'** กับ **Wilson Audio 'Sabrina V'**

ยี่ห้อ / รุ่น	อิมพีแดนซ์	ความไว	ความถี่ตอบสนอง	กำลังขับที่แนะนำ
Magnepan MG1.7i	4 Ohm	86 dB	40Hz - 24kHz	>60W
Wilson Audio Sabrina V	4 Ohm	87 dB	27Hz - 24kHz (+/-3dB)	Minimum 50W

กำลังขับของเพาเวอร์แอมป์ *Model 125* อยู่ที่ **125W** ที่ **4 โอห์ม** และขยับขึ้นไปเป็น **250W** ที่ **4 โอห์ม** ซึ่งสามารถใช้ตัวเลขกำลังขับที่ **4 โอห์ม** เข้าไปเทียบกับ **power recommendation** หรือกำลังขับที่ลำโพงทั้ง 2 รุ่นได้เลยเพราะอิมพีแดนซ์ปกติทั้งของลำโพง *MG1.7i* และของ *Sabrina V* อยู่ที่ **4 โอห์ม** ทั้งคู่ เมื่อดูจากตารางข้างบนนั้นจะเห็นว่ากำลังขับของ *Model 125* จะมากกว่ากำลังขับ “ต่ำสุด” ที่ลำโพง *MG1.7i* แนะนำไว้ประมาณ **2 เท่า** และมากกว่ากำลังขับ “ต่ำสุด” ที่ลำโพง *Sabrina V* แนะนำไว้เท่ากับ **2.5 เท่า** ซึ่งพิจารณาตัวเลขกำลังขับก็ดูไม่น่ากังวลว่าจะขับไม่ออก ที่เหลือต้องลุ้นจริงๆ ก็คือดูว่า “กำลังสำรอง” (กระแส) ของ *Model 125* จะสามารถดับทลายแรงต้านที่เกิดจาก “ความไว” ที่ค่อนข้างต่ำของลำโพงได้มั๊ย ซึ่งต้องใช้วิธีทดลองฟังจริงเท่านั้น เพราะ *action & reaction* ระหว่าง “กำลังสำรอง” กับ “ความไว” ของลำโพงมันเป็นพฤติกรรมแบบไดนามิกที่เกิดขึ้นขณะที่ลำโพงกำลังทำงานเท่านั้น ตอนที่ยังไม่เปิดเสียงคุณจะไม่สามารถรับรู้ได้ และยังแปรผันไปตามระดับวอลลุ่มที่ฟังด้วย

ทางด้านแหล่งต้นทางที่ผมใช้ในการทดสอบครั้งนี้ประกอบด้วยสตรีมมิ่ง ทรานสปอร์ตของ **Innuos** รุ่น *STREAM1* ([REVIEW](#)) + *Phoenix USB Reclocker* ([REVIEW](#)) จับกับ external DAC รุ่น **Ayre Acoustics** รุ่น *QB-9 Twenty* เป็นหลักโดยมี DAC อีกตัวคือ **LAiV Audio** รุ่น μ DAC + μ DDC เข้ามาแจมสั้นๆ ส่วนสาย USB ที่ใช้เชื่อมต่อระหว่าง *STREAM1*, *USB Reclocker* และ *QB-9 Twenty* ผมใช้รุ่น *Blue Heaven Leif 3* ของ **Nordost** สายสัญญาณบาลานซ์ XLR ก็ใช้รุ่น *Blue Heaven Leif 3* ของ **Nordost** ([REVIEW](#)) รวมถึงสายลำโพงก็ใช้ของ **Nordost** แต่เป็นรุ่น *Tyre 2* สายไฟเอซีเป็นของ **Life Audio** รุ่น *Signature 1* ([REVIEW](#)) และรุ่น *Essence 1* ([REVIEW](#))

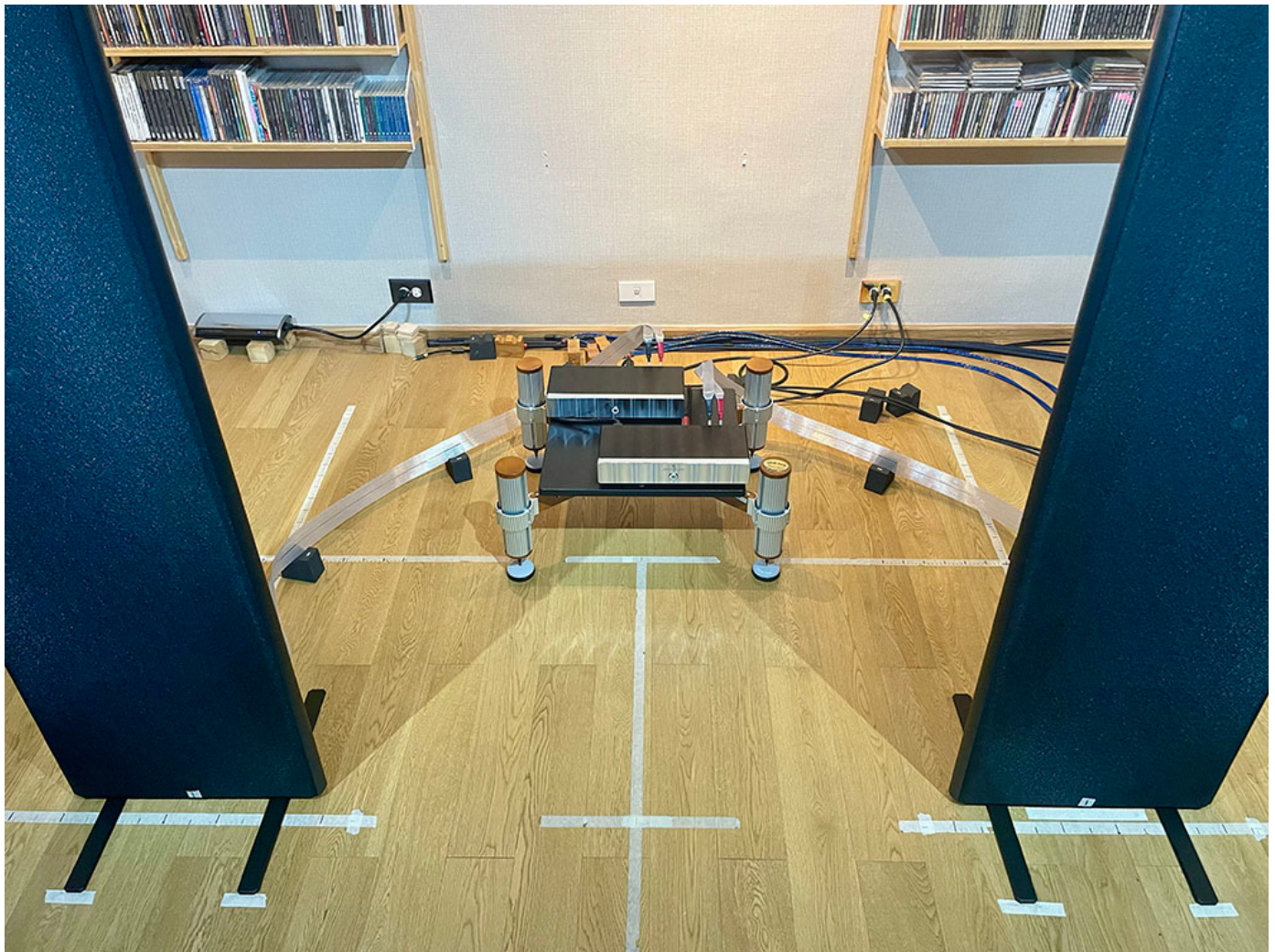
อุปกรณ์เสริมที่ใช้ร่วมในการทดสอบมีอยู่หลายชิ้น เริ่มจากตัวกรองนอยซ์จากสายแลนรุ่น *Jump-Up LAN* ของ **Life Audio** ([REVIEW](#)), ตัวกรองไฟแบบขนานของ **RN Marsh Design** รุ่น *Noise Trap* ([REVIEW](#)), ตัวกรองไฟแบบไอโซเลต ทรานฟอร์เมอร์ของแบรนด์ **Pulito** รุ่น μ 0.6hr ([REVIEW](#)), ชั้นวางเครื่องเสียงของ **Solid Tech** รุ่น *Rack of Silence* ([REVIEW](#))

ลองทดลองขับ Magnepan ‘MG1.7i’

หลังจากใช้ชุดปรี+เพาเวอร์ฯ *Capri S2-SC + Model 125* ทดลองขับลำโพง **Wharfedale 'EVO 5.4'** กับ **Audio Physic 'Classic 8'** ไปแล้ว ซึ่งชุดปรี+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** ชุดนี้สามารถดึงศักยภาพของลำโพงทั้งสองคู่นี้ออกมาได้อย่างหมดเปลือก รู้สึกได้ถึงความ “สบายๆ” ของแอมป์ในการควบคุมการทำงานของลำโพงทั้งสองคู่นั้น แม้ว่าจะเป็นช่วงที่ผมเร่งวอลุ่มให้ได้สนามเสียงที่แผ่เต็มห้อง ก็ไม่มีอาการว่าแอมป์จะป้อแป้ มันนิ่งมาก แสดงว่าขับไหวสบาย.. เมื่อลองฟังและเก็บรายละเอียดของเสียงที่ได้จากลำโพงระดับมิดเอ็นด์ทั้งสองคู่นี้เสร็จแล้ว ก็ถึงเวลาขยับขึ้นมาลองขับลำโพงที่มีระดับสูงขึ้นไปอีกชั้น โดยผมจัดให้มันลองขับลำโพงแผ่นฟิล์มรุ่น *MG1.7i* ของ **Magnepan** ก่อน โดยเริ่มที่ใช้เพาเวอร์แอมป์ *Model 125* แกดัวเดียว ทำงานในโหมด **Stereo** ด้วยกำลังขับ **250W** ต่อข้างที่โหลด **4 โอห์ม** ตรงกับโหลดปกติของลำโพง พบว่า เสียงที่ออกมาก็อยู่ในเกณฑ์ที่ฟังดี บุคลิกโดยรวมเอนเอียงไปทางนุ่ม กับเพลงทั่วไปที่บันทึก **gain** มาค่อนข้างสูง (**high gain**) จะฟังดี เสียงเปิดเต็ม เนื้อเสียงเนียนสะอาด แต่กับเพลงที่เน้นไดนามิกสวิงกว้างๆ โดยเฉพาะในย่านทุ้มจะรู้สึกว่าย่าน

เบสมีลักษณะที่นุ่มไปหน่อย ความกระชับยังไม่เด็ดขาดเหมือนตอนขับลำโพง *EVO 5.4* กับ *Classic 8* ซึ่งผมเดาว่า กำลังสำรองของ *Model 125* น่าจะไม่มากพอที่จะสามารถ “กระทุ้ง” หัวเบสให้พุ่งออกมาจาก *MG1.7i* ได้อย่างฉับไวและหนักหน่วงอย่างที่ใจผมอยากได้.. แต่ถ้าเป็นย่านเสียงกลางกับเสียงแหลมถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้สำหรับผม กับเพลงช้าๆ ที่โซลลีสลาของนักร้องหรือลีลาของการบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวๆ ถือว่าสอบผ่านเลย แต่กับเพลงที่มีเลเยอร์ดนตรีซับซ้อน และแยกกันสวิงไดนามิกที่รุนแรง พบว่าเสียงที่ออกมามีลักษณะเหมือนกับว่านักดนตรีเล่นแบบ “อ้อมแรง” ไม่ปล่อยพลังออกมาจนสุด มีผลให้โทนรวมของเพลงจึงติดไปทางนุ่มๆ ไม่สดเท่าที่ใจอยากได้

จริงๆ แล้วผมไม่ได้แปลกใจกับลักษณะของเสียงที่ได้ยินมากนัก จากประสบการณ์ก็พอจะเข้าใจได้นั่นไม่ใช่บุคลิกเสียงของแอมป์ *Capri S2-SC + Model 125* จริงๆ แต่มันเป็นอาการของแอมป์ที่มีกำลังสำรองไม่มากพอที่จะ “ควบคุม” มุพเม้นต์ของไดอะแฟรมของลำโพง *MG1.7i* ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งวิธีแก้มีแค่สองทาง นั่นคือ ถ้าไม่ “เปลี่ยนลำโพง

เพื่อรักษาแอมป์” ก็ต้อง “เปลี่ยนแอมป์เพื่อรักษาลำโพง” ทางใดทางหนึ่ง ซึ่งโชคดี ที่ว่า ทางบริษัท **iAV** ผู้นำเข้าแอมป์ **Jeff Rowland** ชุดนี้ได้จัดส่งตัวเพาเวอร์แอมป์รุ่น *Model 125* มาให้ผมสองตัว เพื่อไว้ให้ปรับใช้งานในโหมด **Bridge Mono** กรณีที่เจอกับลำโพงที่เกินความสามารถของแอมป์ในโหมดสเตอริโอ

ในภาพข้างบนเป็นตอนที่ผมเช็ตอัพด้วยการใช้เพาเวอร์แอมป์ *Model 125* พร้อมกัน **2 ตัว** ทำงานในโหมด **Bridge Mono** ทำให้กำลังขับของแต่ละข้างขยับเพิ่มขึ้นไปเป็น **500W** ต่อข้างที่โหลด **4 โอห์ม** เพิ่มขึ้นจากเดิมข้างละ **5 เท้า!!** เสียงที่ออกมาเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ที่ชัดเจนมากที่สุดก็คือว่าแต่ละเสียงมีความสด เหมือนจริงมากขึ้น มุพเม้นต์ของเสียงของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นมีความกระชับเร็วและแน่นน้ำหนักขึ้นมาก อากาหรุ่มๆ ที่เกาะติดอยู่กับเสียงในย่านทุ้มหายไป กลายเป็นเสียงทุ้มที่มีความทะมัดทะแมง เคลื่อนไหวด้วยความฉับไว หัวเสียงมีน้ำหนักย้ำแน่นมากขึ้น ตัวเสียงมีความดังตัวของเนื้อเสียงมากขึ้น เหมือนนักกีฬาที่มีมัดกล้ามเนื้อ ไร่ไชมัน ซึ่งส่งผลถึงไดนามิกที่มีอัตราสวิงที่เปิดกว้างมากขึ้น ช่วงเบาสุด กับช่วงดังสุด (*peak*) มีระยะห่างกันมากขึ้น แต่ใช้เวลาสวิงจากเบาสุดไปดังสุดสั้นลง นั่นคือทรานเซียนต์ของไดนามิกคมมากขึ้น ช่องไฟระหว่างแต่ละเสียงมีความโปร่งใสมากขึ้น ทำให้แยกแยะเสียงแต่ละเสียงออกจากกันได้ง่ายขึ้น สรุปคือเสียงโดยรวมเปลี่ยนไปเยอะมาก!!

Take '*Model 125*' to the Limit.!!

ในช่วงเวลาใกล้ๆ กัน ก่อนปิดจ๊อบรีวิวชุดแอมป์ *Capri S2-SC + Model 125* ของ **Jeff Rowland** ผมได้รับลำโพง **Wilson Audio** รุ่น *Sabrina V* เข้ามาทำการทดสอบ ซึ่งคู่ที่ได้รับมานั้นเป็นของใหม่แกะกล่อง หลังจากเบิร์นๆ *Sabrina V* ถึง 100 ชั่วโมงแล้ว ผมก็ทดลองเอา *Capri S2-SC + Model 125* เข้าไปจัดชุดกับลำโพง *Sabrina V* เพื่อทดสอบดูว่า ชุดแอมป์ของ **Jeff Rowland** ชุดนี้มันจะสามารถทะยานไปได้ไกลแค่ไหน เพราะราคาตัวของ *Capri S2-SC + Model 125* มันแค่ประมาณครึ่งหนึ่งของราคาลำโพง *Sabrina V* เท่านั้น (ราคาของ *Capri S2-SC + Model 125* เท่ากับ **280,000 + 175,000 = 455,000 บาท** ส่วนลำโพง *Sabrina V* = **990,000 บาท** / คู่) แม้ว่าตัวเลขสเปคๆ ของแอมป์กับสเปคๆ ของลำโพงคู่นี้มันดูจะไปกันได้ก็ตาม แต่ในชีวิตจริงต้องสรุปด้วยเสียงที่ฟังจากหูเราเท่านั้น

ผมเริ่มต้นด้วยการทดลองใช้ชุด *Capri S2-SC + Model 125* ขับลำโพง *Sabrina V* โดยปรับตั้งให้ *Model 125* ทำงานในโหมด **Stereo** ด้วยกำลังขับที่ **250W** ต่อข้างที่ **4** โอห์ม ผลทางเสียงที่ได้ยินจากเซตอัฟนี้ออกมาคล้ายกับตอนขับลำโพง *MG1.7i* คือในย่านกลาง—แหลมออกมาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดดเด่นชัดเจนในแง่ของความสะอาดของเนื้อเสียง ความละมุนของเนื้อมวลที่มีฮาร์โมนิกห่อหุ้ม กับเพลงช้าๆ เครื่องดนตรีน้อยชิ้น ฟังแล้วได้อารมณ์ใช้ได้เลย แต่กับบางเพลงที่บันทึกรายละเอียดในส่วนของ “แอมเบียนต์” ที่โอบอุ้มและแผ่กว้างจะดูเหมือนออกมาไม่เต็ม ฐานล่างที่เป็นความถี่ต่ำๆ มีออกมาให้ได้ยินแต่ยังขาดความแผ่เต็มของมวลความถี่ต่ำไปหน่อย เมื่อเร่งวอลลุ่มให้สูงขึ้นเพื่อบีบความถี่ต่ำระดับนั้นออกมา ก็มีผลข้างเคียงไปกระทบกับรูปร่างเวทีเสียง ทำให้ความลึกของเวทีเสียงด้อยลง เหมือนวงขยับตัวขึ้นมา..

จากนั้นผมก็ลองเอา *Model 125* เข้ามาเพิ่มอีกตัวแล้วปรับการทำงานของมันให้ออกมาเป็น **Bridge Mode** แต่ละตัวจึงกลายเป็นเพาเวอร์แอมป์โมโนที่มีกำลังขับ **500W** ต่อตัวที่โหลด **4 โอห์ม** ลองกลับไปฟังเพลงเดิม ปรากฏว่าเสียงที่ออกมายังกับคนละเพลง...!! คือแต่ละเสียงมันฟังดูมีชีวิตมากขึ้น เหมือนคนกำลังเล่นเครื่องดนตรีเหล่านั้น เพราะมันชัดเจนไปถึง *touching* หรือลีลาการบรรเลงที่ผ่านการควบคุมพลังแขน พลังปาก และพลังของปลายนิ้ว ที่ปรากฏออกมากับเสียงของโน้ตเพลงเหล่านั้นด้วย ซึ่งตอนใช้ *Model 125* ตัวเดียว รายละเอียดของ “การกระทำ” ที่นักดนตรีกระหน่ำลงไปกับเครื่องดนตรีของเขามันไม่ชัดขนาดนี้ และอีกอย่างที่ชัดมากเมื่อใช้ *Model 125* ขับ *Sabrina V* ในโหมด **Bridge Mono** นั่นคือ “ช่องไฟ” ที่เป็น *space* เว้นว่างระหว่างชั้นดนตรีแต่ละชั้นมันมีความโปร่งโล่งมากขึ้น และไม่ได้โปร่งโล่งแบบไม่มีอะไรในนั้น แต่เป็นความโปร่งโล่งที่ทำให้ได้ยินรายละเอียดที่เบามากๆ อย่างพวกที่เป็นหางเสียงของตัวโน้ตก่อนจะสลายตัวไปในอากาศ ซึ่งรับรู้ได้ถึงความยาวของหางเสียงของแต่ละโน้ตได้ชัดขึ้น หมดจคมมากขึ้น ตั้งแต่หัวเสียง > บอดี้ ไปจนถึงปลายเสียงสุดของหาง

เสียงหรือ *natural resonant* ของวัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีนั้นๆ ที่แตกตัวเป็นละอองเสียงหายไปในอากาศ

พอปรับมาใช้ *Model 125* สองตัวช่วยกันขับ *Sabrina V* มันทำให้รับรู้เลยว่า *Sabrina V* มีศักยภาพสูงมาก ถ้าแอมป์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพ “ถึงจริงๆ” เสียงที่ออกมาจาก *Sabrina V* มันสามารถขยับพุ่งขึ้นไปได้อีกเยอะ อีกด้านหนึ่ง การทดลองขับด้วย *Capri S2-SC + Model 125* x2 ครั้งนี้ได้ก็ทำให้เห็นว่า ปรี+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** ชุดนี้มันมีศักยภาพสูงกว่าขนาดตัวถังที่ตามองเห็น

สรุปโทนเสียงของ

Capri S2-SC + Model 125

ถ้าคุณมีโอกาสนสัมผัสกับแอมป์ไฟฟ้าตั้งแต่ระดับล่างๆ ขึ้นมาจนถึงระดับไฮเอนด์ฯ คุณจะพบว่า แม้ว่าแอมป์ไฟฟ้าที่อยู่ในระดับไฮเอนด์ฯ แต่ละแบรนด์จะมี “**บุคลิกเสียง**” (*sound character*) ที่แตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน ซึ่งแบ่งหยาบๆ ออกได้เป็น 2 โทน คือ โทน “**สด-แน่น**” กับ โทน “**นุ่ม-เนียน**” แต่ก็มีอยู่อย่างหนึ่งที่แอมป์ไฮเอนด์ทุกแบรนด์ที่อยู่ในระดับไฮเอนด์ฯ มีอยู่เหมือนกัน นั่นคือ “**คุณภาพเสียง**” (*sound quality*) ที่อยู่ในระดับ “**สูงกว่า**” แอมป์ไฟฟ้าระดับกลางและระดับล่างๆ ลงไป

คุณสมบัติของเสียงที่อยู่ในส่วนของ “**คุณภาพเสียง**” หรือ *Sound Quality* ก็คือ **ไดนามิก, ฮาร์โมนิก, ไทมิ่ง และ เนื้อเสียง** ซึ่งแอมป์ที่อยู่ในระดับไฮเอนด์ฯ แต่ละแบรนด์จะมีระดับคุณภาพของคุณสมบัติข้างต้นที่แตกต่างจากแอมป์ระดับกลางลงไปอย่างชัดเจน จะเห็นได้ชัดเมื่อนำมาเปิดฟังในซิสเต็มเดียวกัน เปรียบเทียบกันด้วยวิธีสลับฟังกลับไปกลับมาแบบ **A/B Test** ซึ่งนักเล่นเครื่องเสียงที่มีประสบการณ์พอประมาณทุกคนจะสามารถฟังความแตกต่างได้โดยง่าย

ถ้าพิจารณาในแง่ “โทนเสียง” ก็ต้องจัดปรี+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** คู่นี้เข้าไปอยู่ในกลุ่มที่ให้โทนเสียงค่อนข้างไปทาง “นุ่ม–เนียน” มากกว่า “สด–แน่น” ในอัตราส่วนประมาณ **60 : 40** ซึ่งนอกเหนือจากความนุ่ม–เนียนแล้ว เสียงของ *Capri S2-SC + Model 125* คู่นี้ยังมีลักษณะของความเปิดโปร่ง และสะอาดอยู่ในน้ำเสียงของมันด้วย ซึ่งคนที่เคยผ่านการใช้งานแอมป์ของแบรนด์ **Jeff Rowland** มาแล้ว (ในอดีตผมเคยใช้งานอินติเกรตแอมป์รุ่น *Concentra* อยู่ช่วงสั้นๆ) เชื่อว่าจะต้องจดจำโทนเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์นี้ได้ดี คือเจฟฟ์ โรวแลนด์ไม่ใช้แอมป์ที่ให้เสียงดุดันและแน่นหนัก กระแทกกระทั้นเหมือน **Krell** กับ **Mark Levinson** แต่จะให้โทนเสียงออกไปทางโปร่งและเนียนละเอียดออกไปแนวทางเดียวกับ **Goldmund, Threshold** และ **Pass Labs**

ซึ่งที่มาของเสียงที่เปิดโปร่งและเนียนสะอาดหมดจดที่เป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ **Jeff Rowland** ได้มาจากหลายสาเหตุรวมๆ กัน ทั้งจากภายในและภายนอก ส่วนของปัจจัยภายในนั้นเริ่มตั้งแต่การออกแบบในวงจรที่กำหนดให้ตัวเพาเวอร์แอมป์ *Model 125* มีพิสัยการตอบสนองความถี่ที่เปิดกว้างสุดๆ นั่นคือตั้งแต่ **5Hz** เกือบถึงระดับดีซี ขึ้นไปจนถึง **130kHz (-3dB)** แสนสามหมื่นเฮิร์ต!! ซึ่งมีผลต่อความเพี้ยนที่ถูกไล่ให้ไปเกิดขึ้นในระดับความถี่ที่ต่ำและสูงเลยระดับความสามารถในการได้ยินของมนุษย์ไปเยอะ รอดพ้นผลกระทบจากการใช้วงจรฟิลเตอร์ในวงจรขยายไปได้อย่างหมดจด ไร้จากปัญหา *bandwidth compression* โดยสิ้นเชิง เสียงโดยรวมจึงมีความเป็นอิสระ, เปิดโปร่ง และผ่อนคลายเป็นอย่างมาก กับอีกประเด็นที่ส่งผลโดยตรงกับความเนียนสะอาดของเนื้อเสียงของแอมป์ตัวนี้ นั่นคือมันมีระดับความเพี้ยน **THD + Noise** ที่วัดออกมาได้น้อยมากๆ คือต่ำกว่า **0.008%** เท่านั้น (วัดที่ความถี่ **1kHz**) ซึ่งเป็นระดับของความเพี้ยนและน้อยชั้ที่ยากต่อการ “ได้ยิน” ของมนุษย์

นอกจากนั้น ตัวถังของทั้งปรีแอมป์ *Capri S2-SC* และเพาเวอร์แอมป์ *Model 125* ที่ทำมาจากแท่งอะลูมิเนียมอย่างหนา เกรดอากาศยาน **6061-T6** ขุดด้วย **CNC** ขึ้นรูปในลักษณะที่ “หุ้มห่อ” วงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่เปาะบางไว้อย่างมิดชิด แน่นหนา ป้องกันการแทรกซึมเข้าไปรบกวนของคลื่น **RF** และ **EM** ได้อย่างเด็ดขาด อีกทั้งความหนาและหนักแน่นของตัวถัง ยังมีส่วนช่วยลดความสั่น (*vibration*) ที่เกิดขึ้นทั้งจากภายในตัวเครื่องและแรงสั่นจากภายนอกไม่ให้แทรกซึมเข้าไปถึงภายในได้เช่นกัน ซึ่ง

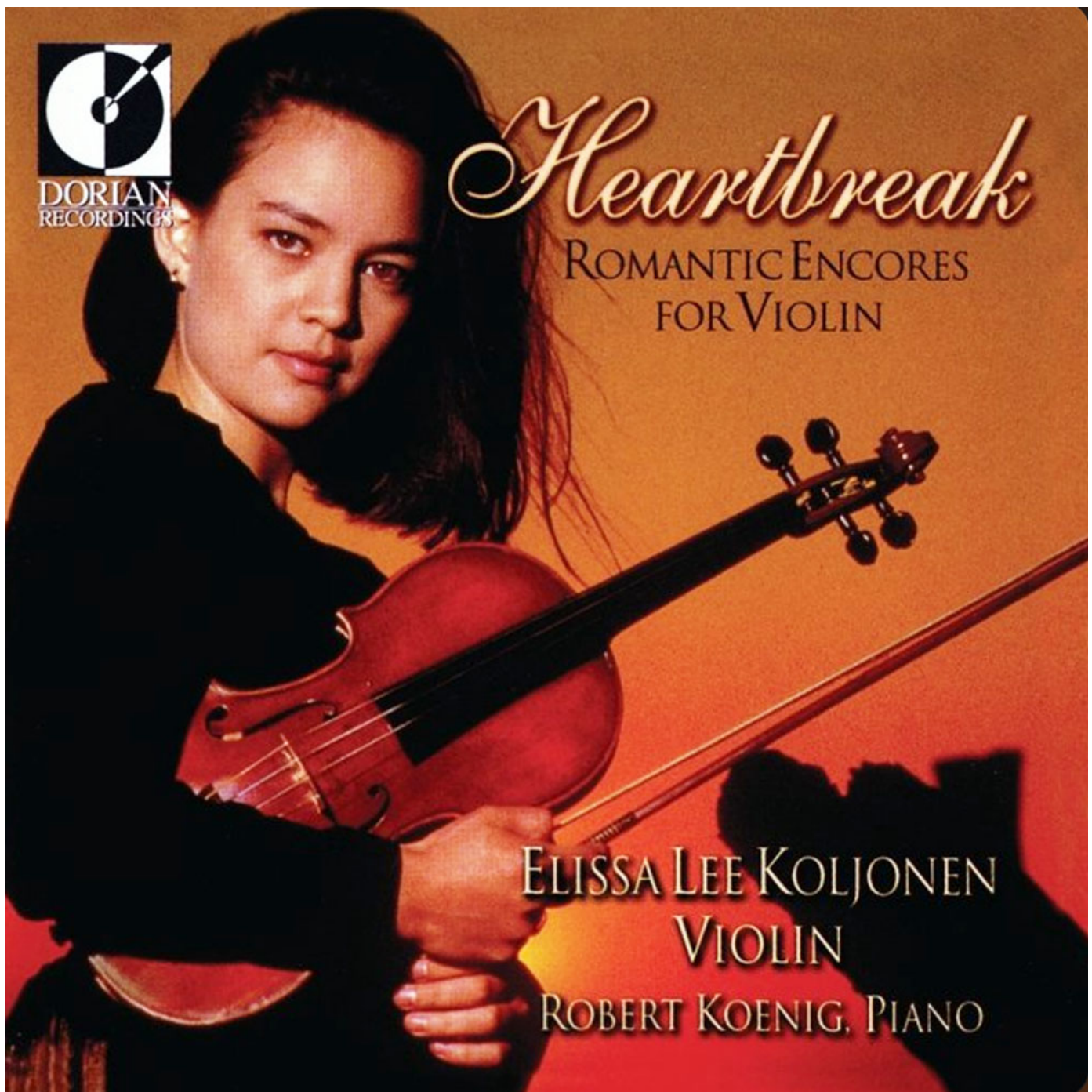
คุณสมบัติเหล่านี้ล้วนช่วยส่งเสริมให้การทำงานของวงจรที่อยู่ในตัวถังของปรีและเพาเวอร์ฯ คู่นี้หลุดพ้นจากการรบกวนที่มาจากพลังงานคลื่นรูปแบบต่างๆ ได้อย่างสิ้นเชิง

อัลบั้ม : **Beethoven Violin Concerto** (FLAC-24/96)

ศิลปิน : **David Oistrakh**

สังกัด : **TIDAL** (<https://tidal.com/album/136058847/u>)

อัลบั้ม : **Heartbreak – Romantic Encores For Violin** (FLAC-16/44.1)

ศิลปิน : **Elissa Lee Koljonen**; violin & **Robert Koing**; piano

สังกัด : **TIDAL** (<https://tidal.com/album/17129801/u>)

อัลบั้ม : **Pablo De Sarasate – Spanish Dances for Violin and Piano**
(FLAC-16/44.1)

ศิลปิน : **Salvatore Accardo**; violin & **Laura Manzini**; Piano

สังกัด : **TIDAL** (<https://tidal.com/album/131167911/u>)

เสียงสะอาดหมดจดบ้างล่ะ.. เสียงเป็นไฮเอนด์บ้างล่ะ.. เอาอะไรมาวัด?? เพลงคลาสสิกนี้แหละครับใช้วัดประสิทธิภาพของเครื่องเสียงได้ดี เพราะเพลงคลาสสิกแท้ๆ ใช้วิธีบันทึกเสียงผ่านไมโครโฟนโดยไม่มีการปรับแต่งเสียงผ่านปลั๊กอินใดๆ เหมือนเพลงแนว

อื่นๆ นั้นทำให้เสียงของเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงอยู่ในเพลงคลาสสิกมี “ความบริสุทธิ์” สูงมาก มีองค์ประกอบของ “ความเป็นธรรมชาติ” สูงมาก หลากๆ อัลบั้มสามารถบันทึกเสียงเครื่องดนตรีในวงออเคสตราออกมาได้โทนเสียงใกล้เคียงกับเสียงในบรรยากาศของการแสดงจริงมาก

เครื่องดนตรีที่นักฟังเพลงคลาสสิกมีความคุ้นเคยมากที่สุดก็คือ “ไวโอลิน” กับ “เปียโน” ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่สร้างปัญหาให้กับชุดเครื่องเสียงได้ง่ายมาก โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดคุณภาพเสียงในย่านกลางขึ้นไปแหลม ถ้าชุดเครื่องเสียงไหนสามารถสอบผ่านกับการถ่ายทอดเสียงไวโอลินกับเสียงเปียโนใน 3 อัลบั้ม ข้างบนนั้นได้ ก็ต้องยอมรับว่า อุปกรณ์เครื่องเสียงทุกชิ้นที่ประกอบอยู่ในซิสเต็มนั้นมีคุณภาพอยู่ในระดับไฮเอนด์ฯ แล้ว

ผมฟังทั้งสามอัลบั้มข้างบนนั้นผ่านลำโพง **Wilson Audio ‘Sabrina V’** ที่ขับด้วยปริ+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** โดยใช้เพาเวอร์แอมป์ *Model 125* จำนวน 2 ตัว บริดจ์เป็นโมโนแยกกันขับข้างซ้ายและข้างขวา ส่วนสัญญาณต้นทางได้มาจากสตรีมมิงทรานสปอร์ต **Innuos ‘STREAM1’ + QB9 Twenty** ซึ่งเสียงไวโอลินที่ได้ออกมาจากซิสเต็มนี้มันมีความสมบูรณ์แบบมาก คือ มีทั้งความฉะฉานของเนื้อมวลและมีความพลั้ที่กังวานออกไปเป็นระลอก และที่สำคัญคือ ได้ “ไดนามิกเรนจ์” ที่แผ่กว้างสุดๆ และที่เด่นสุดๆ สำหรับปริ+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** ชุดนี้คือความสามารถในการถ่ายทอดรายละเอียดของเสียงในช่วงที่เบามากๆ คนออกแบบเขาจัดการกับ **gain** ขยายระหว่างปริแอมป์กับเพาเวอร์แอมป์ไว้ได้สัดส่วนดี ตัวปริแอมป์นั้น **noise** ต่ำมาก สังเกตได้จากระดับวอลลุ่มที่สามารถเร่งได้สูงมาก โดยไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเครียด แสดงว่าแอมป์คู่นี้ให้อัตรา **S/N ratio** ที่สูงมากเป็นพิเศษ

อัลบั้ม : **Duet** (FLAC-16/44.1)

ศิลปิน : **Doris Day** with **The Andre Previn Trio**

สังกัด : **TIDAL** (<https://tidal.com/album/1791019/u>)

จะแอมป์ถูกหรือแอมป์แพง ความสามารถในการถ่ายทอดคุณภาพของเสียงในย่านกลาง คือคุณสมบัติที่จำเป็นต้องมี ถ้าจะเป็นแอมป์ที่ได้รับการยอมรับว่า “ดีจริง” ซึ่งจะให้ชัดเจนก็ต้องใช้เสียงร้องเป็นตัวตัดสิน..

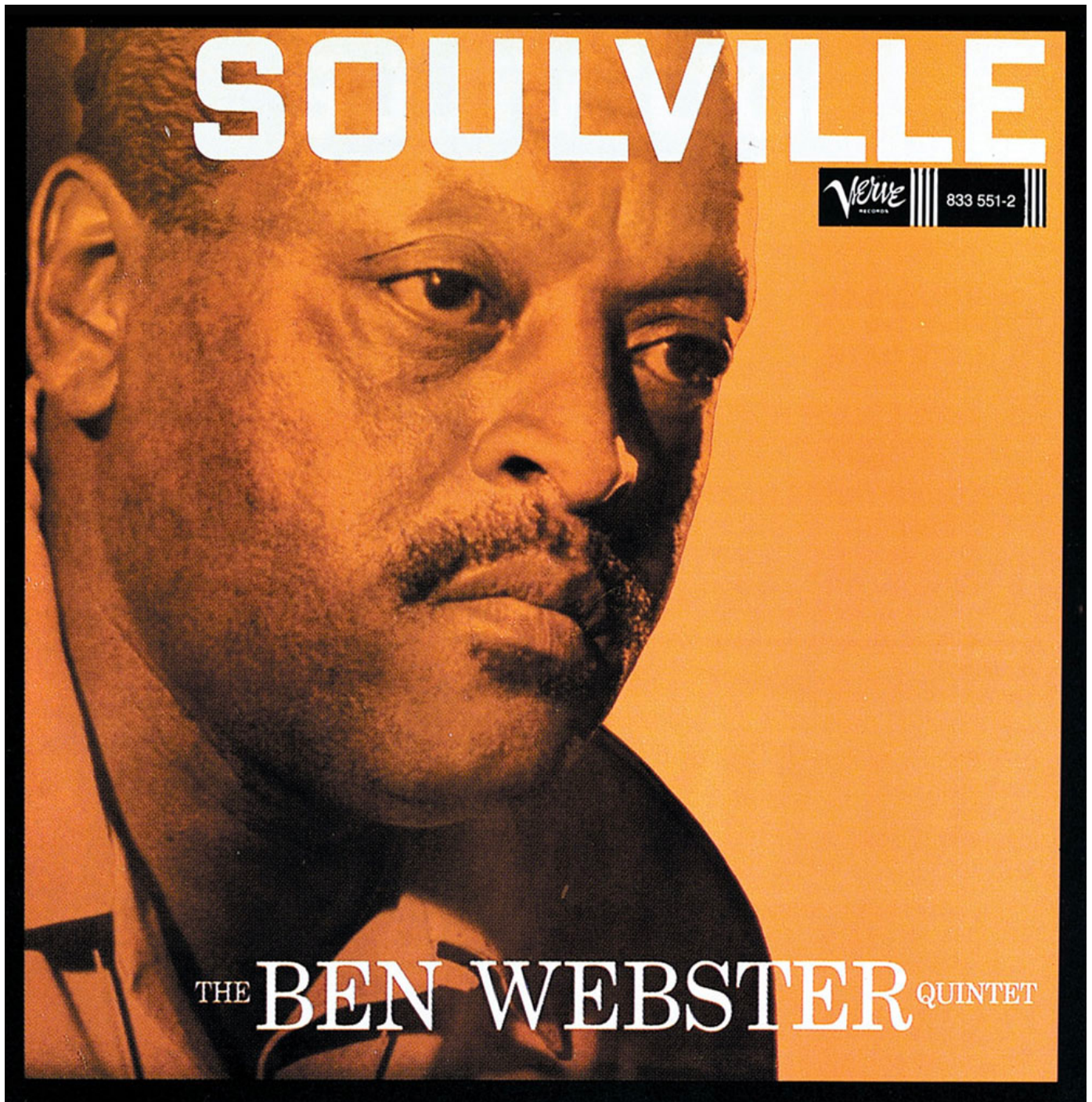
Doris Day บันทึกเสียงอัลบั้มนี้ตั้งแต่ช่วงปลายของ ปี **1961** ซึ่งเสียงร้องของเธอในอัลบั้มนี้จะมี *signature* ของเสียงร้องที่ถูกบันทึกออกมาช่วงปี '60 – '70 คือเป็นเสียงร้องที่มีขนาดแผ่ๆ ใหญ่ๆ ลอยตัวออกมาจากลำโพงอย่างชัดเจนในลักษณะที่ล้าออกมาด้านหน้า (*forward*) นิดๆ เนื้อเสียงจะไม่เข้มมาก มวลเสียงจะติดบางหน่อยๆ ชะด้วยซ้ำไป โทนเสียงจะติดสว่างและมีขอบนิดๆ ซึ่งเสียงร้องของดอริส เคยในอัลบั้มนี้มีลักษณะตรงตามนี้เป๊ะๆ

อาการของโทนเสียงร้องที่ติดสว่างและมีขอบนิดๆ นี้แหละที่เป็นยาขมสำหรับแอมป์ที่ออกแบบไม่ดี โดยเฉพาะแอมป์ที่มี **noise** เยอะๆ จนเสียงมาคมๆ มันจะทำให้เสียงร้องของ **Doris Day** ในอัลบั้มนี้ออกมาแห้ง, หยาบ และสากหุได้ง่ายๆ ส่วนแอมป์ที่ตอบสนองความถี่ไม่กว้าง บางตัวอาจจะทำให้เสียงร้องของดอริส เคยในอัลบั้มนี้มีลักษณะที่หม่นทึม แม้ว่าจะฟังดูเหมือนว่าเนื้อมวลจะหนา ออกแนวนุ่ม แต่จริงๆ แล้วคือมันขุ่น ไม่ลอย และไม่เปิดโล่งอย่างต้นฉบับ

ปรี+เพาเวอร์ฯ ของ **Jeff Rowland** คู่นี้ถ่ายทอดเสียงร้องของ **Doris Day** ในอัลบั้มนี้ออกมาได้ตรงกับลักษณะเฉพาะของเสียงในยุคหกศูนย์มาก เสียงร้องของดอริส เคยลอยเด่นออกมาจากลำโพงข้างขวาอย่างชัดเจน โดยมีเสียงเปียโนของ **Andre Previn** อยู่ทางด้านซ้าย และถ้าตั้งใจฟัง คุณจะได้ยินเสียงซ่าๆ เบาๆ ลอยอยู่ในแบ็คกราวนด์ด้วย นั่นเป็นเสียงฮีสของมาสเตอร์อัลบั้มนี้ ซึ่งแอมป์ที่ให้แบนด์วิธกว้างๆ และให้พื้นเสียงที่ใสสะอาดมากๆ จึงจะสามารถถ่ายทอดรายละเอียดในระดับ **Low Level** แบบนี้ออกมาได้โดยไม่ทำให้ฟังแล้วรู้สึกรำคาญหู

ตลอดเวลาที่ทดลองฟังเสียงของปรีแอมป์+เพาเวอร์แอมป์ของ **JR** คู่นี้ ผมพบว่า แอมป์คู่นี้มีความสามารถในการ “แกะ” เอาความเป็นดนตรีที่อยู่ในเพลงนั้นๆ ออกมาโชว์ให้ฟังได้อย่างน่าหลงใหล ทุกครั้งที่ฟังแอมป์คู่นี้ มันทำให้รู้สึก “ทะลุ” จากเสียงของอิเล็กทรอนิกส์เข้าไปสัมผัสกับเนื้อในของดนตรีได้อย่างแนบเนียน เหมือนกำลังฟังการแสดงสดของศิลปินมากกว่าที่จะเป็นเสียงที่เกิดขึ้นจากการเพลย์แบ็คผ่านอุปกรณ์เครื่องเสียง ซึ่งส่วนตัวของผมชอบฟังเพลงภายใต้แสงสลัวๆ อยู่แล้ว พอได้แอมป์คู่นี้มาลองฟังภายใต้บรรยากาศที่มีแสงสลัวๆ แล้วรู้สึกได้เลยว่า ปรี+เพาเวอร์ฯ **Jeff Rowland** คู่นี้มันมีความเช็กชีช่อนอยู่ในน้ำเสียง คือฟังแล้วรู้สึกถึงลีลาของเพลงที่ไหลลื่น จวบเจียวกันไป

ตามอารมณ์ของเพลงที่ถูกขับเคลื่อนโดยศิลปินที่ร่วมกันบรรเลงอยู่ในเพลงนั้นๆ ซึ่งความรู้สึกตรงนี้นั้นเป็นอะไรที่อธิบายยากมาก และตอบไม่ได้ด้วยว่า คุณสมบัติข้อไหนของแอมป์ที่ทำให้ฟังแล้วบังเกิดความรู้สึกแบบนั้นขึ้นมา แต่ส่วนตัวแล้ว เชื่อว่า ปริมาณ **noise** ที่ต่ำมากๆ กับความสามารถในการถ่ายทอดความถี่ที่กว้างมากๆ สองคุณสมบัตินี้ น่าจะมีส่วนอย่างมากที่ขัดเกลาให้เสียงของ *Capri S2-SC + Model 125* มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ชัดเจนแบบนี้

อัลบั้ม : **Soulville** (FLAC-24/192)

ศิลปิน : **The Ben Webster Quintet**

สังกัด : **TIDAL** (<https://tidal.com/album/108022860/u>)

อัลบั้มนี้บันทึกเสียงตั้งแต่ ปี 1957 เก่ามากแล้ว เสียงโดยรวมจะติดที่บนนิดๆ ถ้าแอมป์เสียงไม่เปิด พื้นเสียงไม่ใส โทนเสียงไม่สะอาดหมดจดจริงๆ ฟังชุดนี้แล้วจะรู้สึกอึดอัด เป็นอุปสรรคต่อการเสพวรรณกรรมของดนตรี แต่กับแอมป์ของ JR คู่นี้อาการที่บ๊วๆ เหลือน้อยมาก จากที่เคยฟังกับแอมป์บางตัวแล้วรู้สึกไม่น่าฟัง มากกลายเป็นฟังแล้วได้วรรณกรรมมากขึ้น ได้อารมณ์ของความคลาสสิกจากแอมป์ของ JR คู่นี้เข้ามาเสริม คงจะเป็นเพราะความใสสะอาดของแอมป์คู่นี้ที่ทำให้อาการที่บ๊วๆ ช่นๆ ของอัลบั้มนี้และอีกหลายๆ อัลบั้ม จางหายไปเยอะ ซึ่งเป็น “ความใส” ที่ไม่ใช่ลักษณะของเสียงที่ถูกทำให้สว่างขึ้น หรือให้ความรู้สึกเหมือนไป “ดัน” เสียงทั้งหมดให้ดังขึ้นมาอยู่เหนือ *background noise* ซึ่งมีผลให้เสียงสว่างใสมากขึ้นแต่ขาดความ “กลมมน” เป็นสามมิติของบอดี ซึ่ง *Capri S2-SC + Model 125* คู่นี้มันปล่อยให้เสียงทั้งหมดมีความดังอยู่ในระดับเดิม แต่มันเข้าไปทำให้บรรยากาศโดยรวมเพลงนั้นมีลักษณะที่โปร่งใสด้วยการไม่เพิ่ม *noise* เข้าไปในเพลง ซึ่งตรงนี้เป็นจุดขายสำคัญของวงจรขยาย **class-D** แม้ว่ามันจะให้ “น้ำหนัก” เสียงได้ไม่ดีเท่ากับ **class-AB** ที่มีราคาพอๆ กัน แต่ในแง่ของพื้นเสียงที่โปร่งสะอาดแล้ว แอมป์ที่ใช้วงจรขยาย **class-D** ไม่แพ้คลาสใดๆ

สรุป

มีแอมป์บางตัวที่หลังจากได้ลองฟังและได้มีเวลาใช้ชีวิตอยู่กับมันสักระยะแล้ว คุณจะมีความรู้สึก “รัก” มัน เคยอ่านเจอว่า แอมป์ระดับไฮเอนด์ๆ ที่เป็นแบรนด์ดังๆ เก่าแก่ แต่ละแบรนด์จะมีเสน่ห์เฉพาะตัว มีอุปนิสัยเหมือนคน ถ้าคุณได้มีโอกาสค้นพบแอมป์ที่มีนิสัยตรงกับรสนิยมของคุณ คุณจะรู้สึกผูกพันกับแอมป์ตัวนั้น ซึ่งความรู้สึกนั้นมันอยู่เกินเลยคำว่า “คุณภาพเสียง” ไปอีกระดับ

Jeff Rowland เป็นแอมป์ที่มีบุคลิกของตัวเองชัดเจน มันไม่ใช่แอมป์ที่พยายามอวดพลังด้วยทรานซิสเตอร์ที่หนักหน่วงรุนแรง หรือพยายามเสนอหน้าด้วยรายละเอียดที่ยิ่งเข้าแสบหน้าทันทีที่ฟัง แต่มันจะเข้าไปขุดเอา “ความเป็นดนตรี” ในแต่ละเพลงออกมา

ให้คุณได้ยิน ให้คุณได้สัมผัสแบบค่อยเป็นค่อยไป ค่อยๆ ซึมเข้าไปในใจของคุณทีละนิด และเมื่อถึงเวลาหนึ่ง มันจะเข้าไปอยู่ในใจของคุณ!

หลายคนได้ลองฟังเสียงของแบรนด์นี้แล้วหลงรักทันที และไม่อยากจะปรับเปลี่ยนไป แปรนต์ไหนสุดท้ายก็มักจะเวียนกลับมาที่ **Jeff Rowland** จนได้ เนื่องจากแอมป์ของ แปรนต์นี้มีราคาค่อนข้างสูง ผมจึงเลือกเอาปริ+เพาเวอร์ฯ รุ่น *Capri S2-SC + Model 125* คู่นี้มาแนะนำให้คุณที่ยังไม่เคยสัมผัสกับแอมป์แปรนต์นี้ได้ทำความรู้จัก เพราะมันมี ราคาต่ำที่สุดแล้วสำหรับแปรนต์นี้ แต่ทางด้านสมรรถนะและประสิทธิภาพนั้นวางใจได้ ขอแค่เลือกลำโพงที่เหมาะสมกับมันเท่านั้น..

ราคา :

***Capri S2-SC* = 280,000 บาท / ตัว**

***Model 125* = 175,000 บาท / ตัว**

สนใจสอบถามเพิ่มเติมได้ที่

บ. *Inventive AV*

โทร. 02-238-4079

facebook: *inventiveAV*

TAGGED POWER AMPLIFIER PREAMPLIFIER

RELATED POSTS

รีวิว Orisun Acoustics รุ่น OA-600H เพาเวอร์แอมป์ สเตอริโอ

August 6, 2026

รีวิว Wharfedale รุ่น Denton 1S ลำโพงสองทาง วางบนขาตั้ง

July 31, 2026

รีวิว Onkyo รุ่น MUSE Y-50

July 27, 2026

PREVIOUS ARTICLE

รีวิว Coda รุ่น Coda 3.0 Ethernet Cable

NEXT ARTICLE

รีวิว Wilson Audio รุ่น Sabrina V

About ธานี โหมดสง่า

[View all posts by ธานี โหมดสง่า →](#)

ALL ABOUT ME!

เพราะชอบฟังเพลงมาตั้งแต่เด็ก และมาเริ่มชอบเครื่องเสียงตอนโต เว็บไซต์แห่งนี้จึงเป็นเสมือนศูนย์รวมความชอบของผมที่อยากจะแบ่งปันให้กับเพื่อนๆ ที่ชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน..

LITHEAUDIO

ALL-IN-ONE Bluetooth
CEILING SPEAKER

ลำโพงบลูทูธติดเพดานคุณภาพสูง ติดตั้งง่าย

พร้อมให้ทดลองได้แล้ววันนี้...
อัสวโรสภณสำนักงานใหญ่ (รามคำแหง 24)

อัสวโรสภณ

The advertisement features a central image of the Accuphase INE-5000 integrated amplifier. The device is a light-colored, rectangular unit with a black faceplate. It has two large, silver-colored knobs on the left and right sides, and a central display area with two analog meters and a digital readout showing '180'. The background is a dark, artistic rendering of the amplifier's internal components, including circuit boards, capacitors, and connectors. The text 'Accuphase' is written in a stylized, orange font at the top. Below it, 'NEW!' is in large, bold, white letters, followed by 'INTEGRATED' in smaller white letters, and 'INE-5000' in large, bold, yellow letters. At the bottom, 'HI-END AUDIO' is in white, and 'Ins. 02-101-1988' is in white. The overall aesthetic is high-end and technical.

Accuphase

NEW!
INTEGRATED
INE-5000

HI-END AUDIO
Ins. 02-101-1988

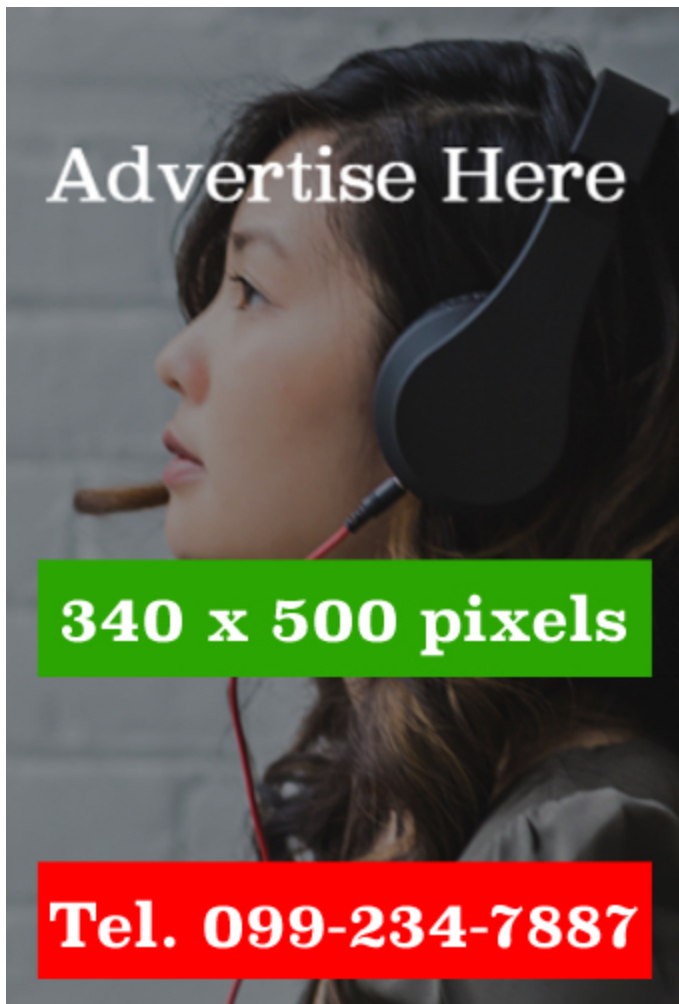

The advertisement features a large, detailed image of a Dan D'Agostino Master Audio Systems amplifier. The amplifier is silver with a prominent orange-rimmed volume knob and two green meters. Above the amplifier, a large clock face is visible, with the brand name 'Dan D'Agostino' and 'MASTER AUDIO SYSTEMS' printed on it. The text 'The BEST, Ever!' is overlaid on the clock face. At the bottom left, the 'Audio Revolution' logo is displayed, and at the bottom right, the phone number '081 - 626 - 9072' is shown in large green digits.

Dan D'Agostino
MASTER AUDIO SYSTEMS

The BEST, Ever!

Audio Revolution 081 - 626 - 9072

Wharfedale
Diamond 11.1

"These speakers draw the listener into the musical performance in a way normally expected only from models at considerably higher price levels."

Hi-Fi TOWER 02-881-7273-5
Line@ : @hifitower

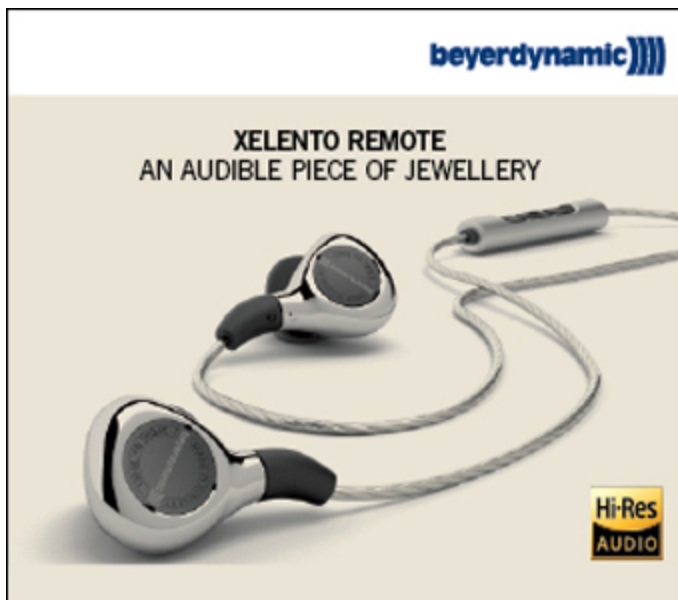

MISSION

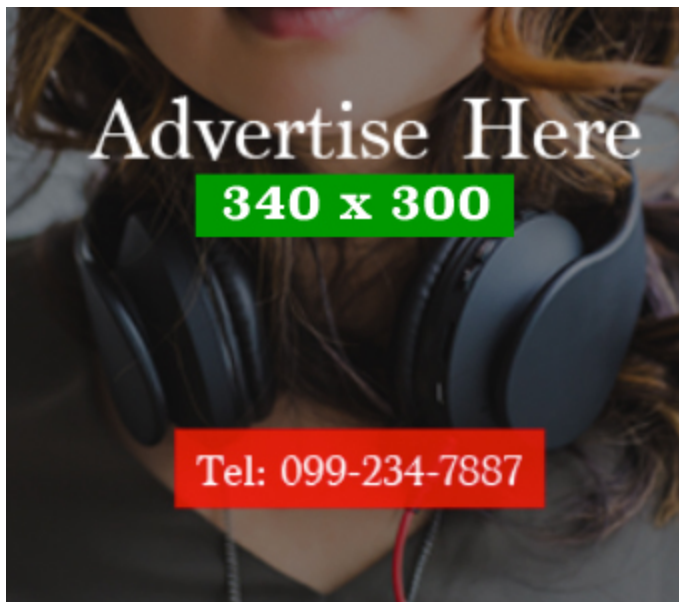
QX Series
QX-2 REVERSE GEOMETRY
DRIVEN DESIGN

Hi-Fi Choice
GROUPTEST WINNER

Hi-Fi TOWER Ins. 02-8817273-5
Line@ : @hifitower

TAGS

Accessories (21) Accuphase (14) All-in-One (26) AnalogInterconnectCable (12)
 asavasopon (15) BluetoothHeadphone (15) BluetoothSpeaker (13) BookshelfSpeaker (23)
 CambridgeAudio (16) EarPhone (13) ExternalDAC (20) FloorstandingSpeaker (26)
 Headphone (26) hi-res audio (14) HiFiLoudspeaker (29) HighResAudio (31) HiResAudio (11)
 hometheater (20) HowTo (34) InearHeadphone (19) IntegratedAmp (22) Integrated Amplifier (23)
 KEF (22) knowledge (38) KNOWLEGDE (26) Loudspeaker (28) MQA (12) MusicStreamer (14)
 NetworkAudio (16) Network Streamer (13) News (31) PinkFloyd (13) Review (27) Sony (49)
 Soul (18) Soundbar (22) speaker cable (13) SpeakerSetup (16) TrueWireless (17) TV (11)
 WirelessHeadphone (13) Wireless Speaker (13) ตู้พรเทพ (15) รีวิว (18) รีวิวเครื่องเสียง (18)

FIND US

allabout etc Co.,Ltd

199/235 หมู่บ้านศุภาลัย การ์เด็นวิลล์ กรุงเทพฯ-ปทุมธานี

หมู่ 4 ถนน นนทบุรี-ปทุมธานี

ต. บางเตี๋อ

อ. เมืองปทุมธานี

จ. ปทุมธานี 12000

โทร. 099-234-7887

JOIN GROUP: ALL ABOUT HI-FI

JOIN GROUP: ALL ABOUT HIGH-RES AUDIO

JOIN GROUP: ALL ABOUT HOME-THEATER

JOIN GROUP: HI-END MUSIC RECOMMENDED

JOIN MY FACEBOOK FANPAGE

MUSIC IS MAGIC!

“.. ชนใดไม่มีดนตรีกาล
ในสันดานเป็นคนชอบกลั่น
อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ
เขานั้นเหมาะคึดกบฏอัปลักษณ์
ฤอุบายเล่ห์ร้ายขมขื่น
มโนห์กมิดมัวเหมือนราตรี
อีกดวงใจยอมด่าสกปรก
ราวรกรเช่นกล่าวมานี้
ไม่ควรใครไวใจในโลกนี้
เจ้าจงฟังดนตรีเกิดขึ้นใจ..”

พระราชนิพนธ์แปล ในรัชกาลที่ ๖
(จากต้นฉบับของ วิลเลียม เช็กเปียร์)

Copyright@2025 allabout etc Co., Ltd.
